

Urząd Miasta Płocka
WYDZIAŁ ROZWOJU I POLITYKI GOSPODARCZEJ MIASTA
REFERAT POLITYKI PRZESTRZENNEJ MIASTA

**Informacja o realizacji zadań związanych
z zagospodarowaniem nabrzeża wiślanego
i umocnienia skarpy**

Płock sierpień 2015

PREZYDENT
Miasta Płocka
Andrzej Nowakowski

DYREKTOR
Wydziału Rozwoju
i Polityki Gospodarczej Miasta
Aneta Pomianowska-Molak

ZASTĘPCA PREZYDENTA
Miasta Płocka
Jacek Terebus

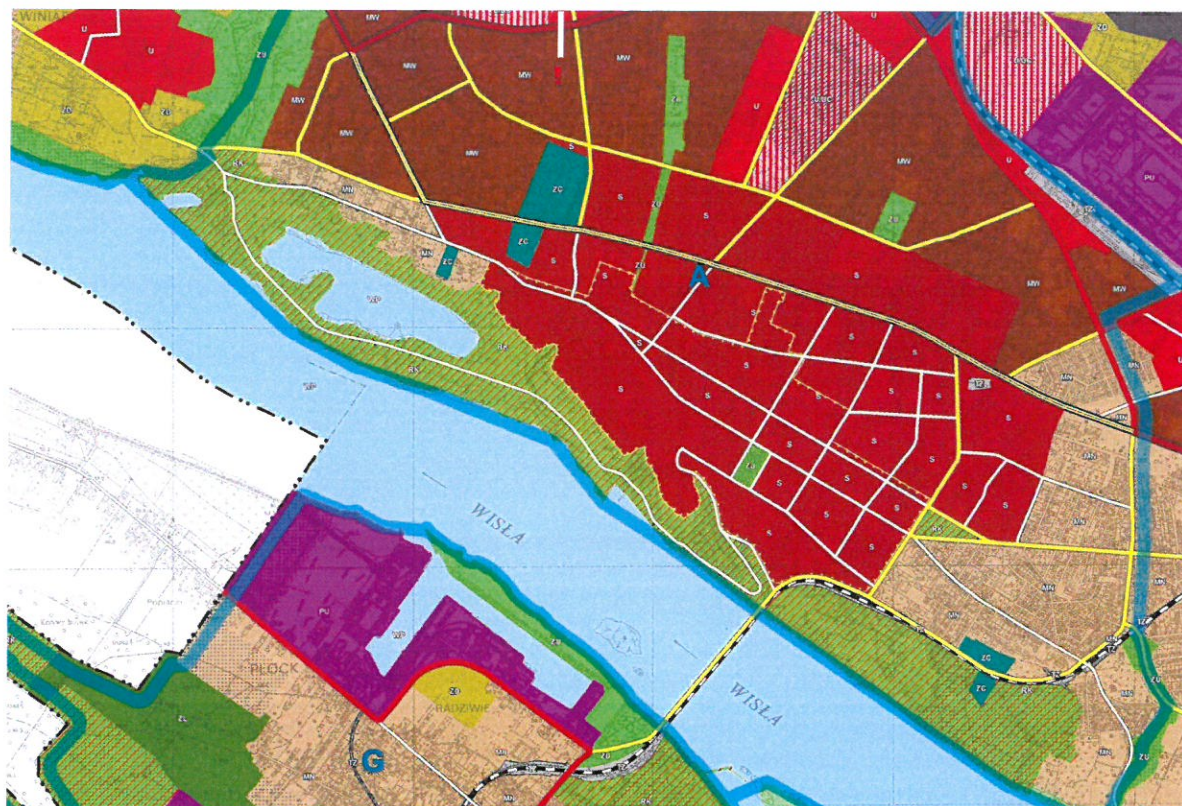
STAN ISTNIEJĄCY

Skarpa Wiśłana, wraz z doliną rzeki Wisły stanowi naturalną linię dzielącą obszar miasta na dwie części. Długość skarpy na terenie miasta wynosi około 8 km. Nie jest to twór jednorodny, jej wysokość względna wynosi od 15 do 48 m, a kąt jej nachylenia to od 15-45 stopni. Szczególnymi walorami krajobrazowymi charakteryzuje się odcinek skarpy w rejonie Wzgórza Tumskiego – w którego obrębie zostało założone miasto. W związku z tym bardzo często termin Skarpa Wiśłana zawężany jest do obszaru zlokalizowanego pomiędzy jarem rzeki Brzeźnicy a ulicą Grabówka. W tym zakresie zawiera się także obszar Nabrzeża Wiślanego. Obszar nabrzeża stanowi integralną część płockiej starówki. Od terenów zabudowanych Śródmieścia oddzielony jest wysoką Skarpą Wiślaną, która z powodu niedogodnych połączeń komunikacyjnych w sposób istotny ogranicza dostępność Nabrzeża Wiślanego. Unikalne położenie Płocka, na najwyższej w Polsce skarpie wiślanej, na styku dwóch makroregionów, prawobrzeżnego Pojezierza Dobrzyńskiego oraz położonej na lewym brzegu rzeki strefy Kotliny Płockiej, decyduje o jego walorach przyrodniczo-krajobrazowych.

Obszary te postrzegane są przez mieszkańców Płocka jako zasadniczy, materialny element tożsamości lokalnej. Lokalizacja w bezpośrednim otoczeniu zabytków architektury i dóbr kultury dodatkowo podkreśla historyczne znaczenie tej części miasta. Mimo to rola płockiego Nabrzeża Wiślanego w obecnej strukturze funkcjonalno – przestrzennej miasta determinowana jest przez jego aktualnie, niedookreślone funkcje. Część terenów nabrzeża pełni funkcje parkowe, tereny pod skarpą są miejscem imprez masowych, część pod Wzgórzem Tumskim i wzdłuż umocnionego nabrzeża pełni funkcję miejskiego bulwaru, przy którym zlokalizowane są obiekty Klubu Motorowodnego PTTK „MORKA”, a w rejonie Zalewu „Sobótka” w sezonie letnim funkcjonuje kąpielisko miejskie. Teren na wschód od Mostu im. Legionów Marszałka Józefa Piłsudskiego wykorzystywany jest na cele Płockiego Ogrodu Zoologicznego. Tak więc należy wskazać, iż obszar skarpy i Nabrzeża Wiślanego traktowany jest przede wszystkim w kontekście obszarów rekreacyjnych.

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA PŁOCKA

Kierunek zagospodarowania skarpy i nabrzeża, jako terenów rekreacyjnych podtrzymany został także w zapisach Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Płocka. W dokumencie tym, fragment skarpy wraz z nabrzeżem obejmujący teren pomiędzy jarem rzeki Brzeźnicy a ulicą Grabówka zlokalizowany jest w obrębie Strefy A – Szerokie Śródmieście i oznaczony został symbolem RK – obszary o dominującej funkcji rekreacyjno-sportowej

RK – obszary o dominującej funkcji rekreacyjno-sportowej	Funkcja: rekreacyjna, sportowa, zieleni urządzonej, przestrzeni publicznych i inne funkcje towarzyszące. Dopuszcza się adaptację zabudowy mieszkaniowej i usługowej oraz zabudowę kubaturową służącą obsłudze funkcji dominującej. Dopuszcza się lokalizację obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacyjnej. Minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej – 50%.
S – centralny obszar wielofunkcyjny (w tym obszar historycznej zabudowy śródmiejskiej)	Funkcja: mieszkalna, usługowa, rekreacyjna, przestrzenie publiczne, inne funkcje towarzyszące. Dopuszcza się lokalizację obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacyjnej. Dla zabudowy w granicach obszaru historycznej zabudowy śródmiejskiej: Liczba kondygnacji: do 5, poza sytuacjami szczególnymi wymagającymi nawiązywania do wysokości zabudowy sąsiedniej. Zaleca się kontynuację i uzupełnienia zabudowy pierzejowej o ile taka występuje. Nie określa się minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej.

Zapisy Studium wskazują na istotną rolę tego obszaru w kształtowaniu układu przestrzennego miasta. W związku z powyższym teren ten zakwalifikowany został jako jeden z priorytetowych obszarów przestrzeni publicznej, o znaczeniu ogólnomiejskim dla którego obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Ponadto w Studium do obszarów przestrzeni publicznych, które mają podnieść prestiż i walory przestrzenne i

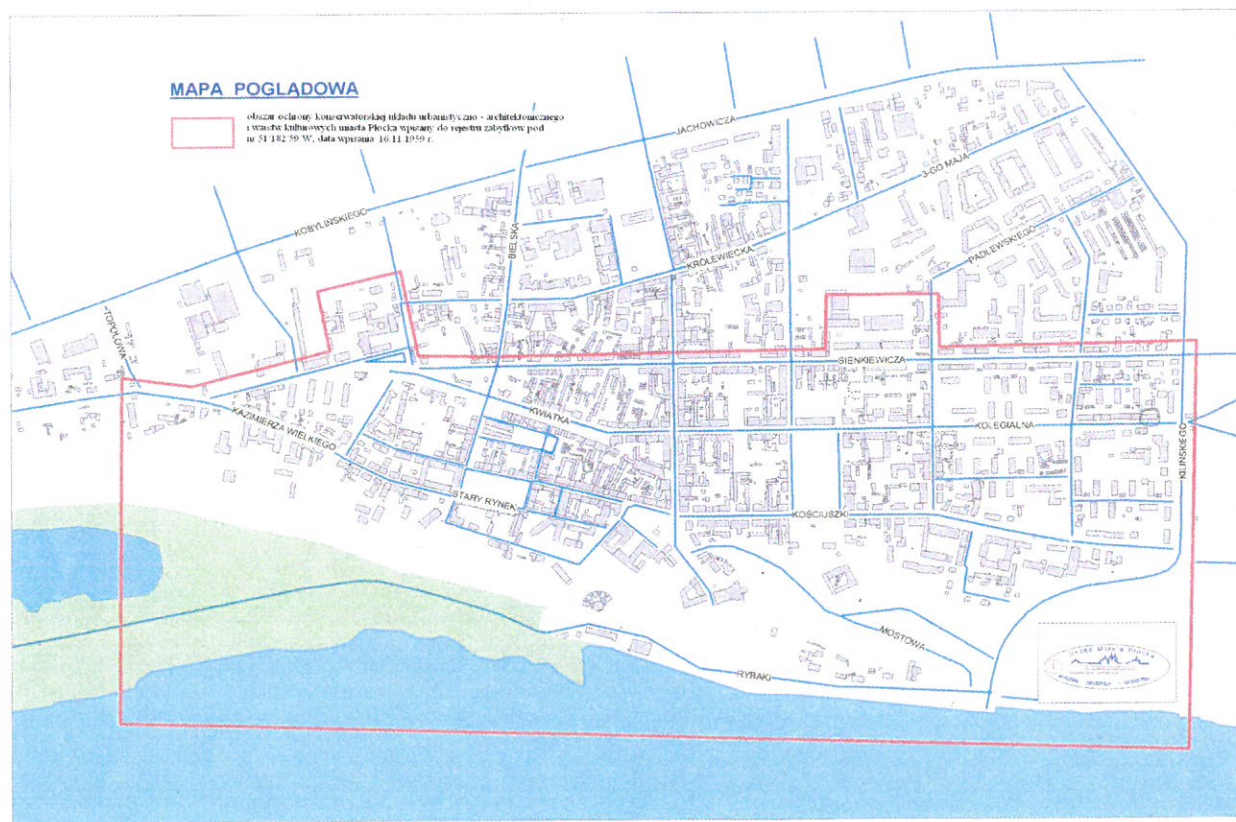

funkcjonalne poszczególnych terenów, jako priorytetowy zaliczono również obszar historycznej zabudowy śródmiejskiej.

Potrzeba ta została odzwierciedlona w opracowanej przez Prezydenta Miasta Płocka „Analizie zmian w zagospodarowaniu przestrzennym i ocenie aktualności Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Płocka w latach 2010 – 2013”, która zakłada opracowanie miejscowych planów dla przedmiotowych terenów i zajmować będzie adekwatną do swojej wagi pozycję w ramach opracowywanego Wieloletniego Programu Sporządzania Miejscowych Planów Zagospodarowania Przestrzennego.

POZOSTAŁE DOKUMENTY MIEJSKIE KTÓRYCH ZAPISY MAJĄ WPŁYW NA ZAGOSPODAROWANIE SKARPY

Obszar Skarpy i Nabrzeża stanowi integralną część płockiej starówki. Z uwagi na wyjątkowy charakter zabudowy staromiejskiej zlokalizowanej w rejonie korony skarpy, a także unikatowe walory widokowo – krajobrazowe Skarpa Wiśłana i Nabrzeże wraz z obszarem historycznej zabudowy śródmiejskiej stanowi część zespołu urbanistyczno - architektonicznego i warstw kulturowych miasta Płocka wpisanego do rejestru zabytków pod nr 51/182/59 W (data wpisu: 16 listopada 1959 roku) chronionego prawnie mocą ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. W związku z powyższym prowadzenie prac inwestycyjnych na tym obszarze wymaga uzgodnień i zezwoleń właściwego konserwatora zabytków.

Działania inwestycyjne w rejonie Skarpy i Nabrzeża Wiślanego są także istotnym elementem zaktualizowanego Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Płocka, przyjętego Uchwałą Nr 702/XLII/2013 Rady Miasta Płocka przyjętego uchwałą Rady Miasta z dnia 30 grudnia 2013 roku. Zgodnie z jego zapisami obszar nabrzeża jest wskazany do działań rewitalizacyjnych jako część osiedli Stare Miasto i Kolegialna. W ramach realizacji zapisów Programu w dniach 3-21 marca 2014 roku przeprowadzone zostało badanie sondażowe dotyczące procesu rewitalizacji w Płocku. Wśród obszarów wymagających rewitalizacji ankietowani wskazali m.in. Nabrzeże Wiślane, Skarpę Wiślaną oraz teren nadskarpowy. Obecnie trwają prace nad aktualizacją Lokalnego Programu Rewitalizacji na lata 2014 – 2020.

Biorąc pod uwagę szczególną rolę tego obszaru oraz potrzebę współdecydowania o przestrzeni śródmiejskiej rozpoczęto proces pozwalający na zdefiniowanie problemów występujących na tym obszarze. W tym celu przeprowadzono konsultacje społeczne z mieszkańcami Płocka na temat KORONY SKARPY WIŚLANEJ (badanie ankietowe przeprowadzone w dniach od 27 czerwca do 11 lipca 2014 roku. Zaś na przełomie czerwca i lipca 2015 roku odbył się I cykl warsztatów dla obszarów wstępnie wytypowanych do rewitalizacji w tym osiedla Stare Miasto w ramach prac nad aktualizacją Programu Rewitalizacji Miasta Płocka). Uzyskane wyniki stanowiąc będą wytyczną dla podejmowania działań inwestycyjnych w tym obszarze.

DZIAŁANIA W ZAKRESIE ZAGOSPODAROWANIA SKARPY WIŚLANEJ I NAJBLIŻSZEGO OTOCZENIA ORAZ NABRZEŻA WIŚLANEGO – PROJEKT W RAMACH PERSPEKTYWY FINANSOWEJ UE 2007 – 2013

Decyzją Zarządu Województwa Mazowieckiego z dnia 14 sierpnia 2012 roku – projekt pn: „Rozbudowa i zagospodarowanie Płockiego Nabrzeża Wiślanego na cele turystyczno-rekreacyjne” został umieszczony na liście rankingowej projektów wstępnie rekomendowanych do dofinansowania.

Zakres projektu obejmował:

- I. Budowa portu jachtowego dla 218 jachtów wraz z infrastrukturą (w ramach zadania zrealizowane zostaną następujące prace: port jachtowy, molo, pomost nabrzeżny, falochron, kapitanat, hangary, pontony, pergole, slip, kontenerowa stacja paliw dla łodzi motorowych, place i parkingi, restauracja).
- II. Budowa zaplecza szkoleniowo-socjalno-technicznego nad Zalewem „Sobótka” (w ramach zadania wybudowany zostanie dwukondygnacyjny obiekt o kubaturze 2800 m³ zawierający pomieszczenie przeznaczone na biuro obsługi kąpieliska, pomieszczenie socjalne dla pracowników obsługi, pracowników gospodarczych, ratowników, pomieszczenie magazynowe z przeznaczeniem na sprzęt pływający, pomieszczenia sanitarne dostosowane do potrzeb osób niepełnosprawnych. Na piętrze budynku umiejscowiony zostanie bar z salą dla konsumentów oraz sala wielofunkcyjna-klubowa wraz z zapleczem socjalnym).
- III. Budowa sieci zewnętrznych niezbędnych do funkcjonowania powstałej w wyniku realizacji projektu infrastruktury (w ramach zadania wykonane zostaną sieci zewnętrzne niezbędne do prawidłowego funkcjonowania infrastruktury oraz niwelacja terenu, parkingi, drogi, chodniki, zieleń).

Z uwagi na nieważność jednego z pozwoleń na budowę umożliwiających realizację inwestycji Beneficjent – Gmina Miasto Płock, nie mógł złożyć w Mazowieckiej Jednostce Wdrażania Programów Unijnych (MJWPU) kompletnej dokumentacji niezbędnej do zawarcia umowy o dofinansowanie. Zaproponowano MJWPU wprowadzenie zmian do projektu tak, aby uzyskać jak najlepszy efekt zagospodarowania przestrzennego Płockiego Nabrzeża Wiślanego. Ze względu na kończący się okres programowania perspektywy UE 2007-2013, Wnioskodawca nie uzyskał zgody na wprowadzenie zmian do projektu.

DZIAŁANIA W ZAKRESIE ZAGOSPODAROWANIA SKARPY WIŚLANEJ I NAJBLIŻSZEGO OTOCZENIA ORAZ NABRZEŻA WIŚLANEGO – PLAN DZIAŁAŃ RIT, PERSPEKTYWA FINANSOWA UE 2014-2020

Zarówno w działaniach Unii Europejskiej, jak również jednostek krajowych, zauważalnym staje się upowszechnienie podejścia zintegrowanego w stosunku do podejmowanych działań rozwojowych. Jest to działanie charakterystyczne dla perspektywy finansowej unii europejskiej na lata 2014 – 2020 i odzwierciedlone zostało między innymi w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego, którego istotnym elementem jest wdrażanie podejścia terytorialnego i partnerskiego w zarządzaniu rozwojem, dla którego źródło finansowania stanowią Regionalne Inwestycje Terytorialne (RIT).

Sprowadzenie takiego rozwiązania do poziomu regionalnego wynika z faktu iż czynniki wzrostu oraz uwarunkowania bardzo się różnią w zależności od regionu. Natomiast decyzje podejmowane na tym szczeblu mogą w istotny sposób przekładać się na decyzje podejmowane

na wyższych szczeblach. W rezultacie polityka spójności opiera się głównie na strategiach zintegrowanego rozwoju regionalnego.

Realizacja tych wymogów skutkowałą stworzeniem Obszaru Funkcjonalnego Miasta Płocka i opracowaniem w jego obrębie dokumentu jakim jest Plan działań RIT.

Dokument ten, w ramach projektu Przywracanie funkcji społeczno - gospodarczych zdegradowanym obszarom na terenie Płocka i jego obszaru funkcjonalnego poprzez ich kompleksową rewitalizację, obejmuje między innymi działania dotyczące rewitalizacji Płockiego Nabrzeża Wiślanego. Działania projektowe dotyczą ożywienia społeczno - gospodarczego terenu oraz poprawy estetyki przestrzeni publicznej wraz ze wzmocnieniem istniejących i nadaniem jej nowych funkcji, w tym rekreacyjnych gdyż kumulują się tu niekorzystne zjawiska jak: degradacja przestrzenna, społeczna i gospodarcza, które ograniczają w sposób istotny szanse zrównoważonego rozwoju i w konsekwencji prowadzą do obniżenia jakości przestrzeni oraz pogorszenia komfortu życia mieszkańców.

Wybór działań w ramach Projektu rewitalizacyjnego, ukierunkowanych na rozwój aktywności związanych z rekreacją i sportami wodnymi zdeterminowany jest lokalizacją obszaru objętego projektem właśnie na Nabrzeżu Wiślanym, który w sposób naturalny predestynuje go do tego typu form aktywności. Uwarunkowania środowiskowe terenu nadwiślańskiego stanowią naturalne podłoże do kreowania przestrzeni publicznej umożliwiającej aktywne formy wypoczynku, obcowanie z naturą i nie zniekształconą przyrodą.

Biorąc pod uwagę lokalizację obszaru objętego projektem oraz jego dotychczasowe funkcje, zakres działań w ramach projektu ukierunkowany został na wykorzystanie i wzmocnienie jego dotychczasowej roli, stąd przebudowa i wzmocnienie nabrzeża, budowa portu jachtowego wraz z zapleczem niezbędnym do jego funkcjonowania (kapitanat, hangary), budowa zaplecza w rejonie Zalewu „Sobótka” niezbędnego do obsługi kąpieliska i osób korzystających z terenów rekreacyjnych nabrzeża, budowa sieci zewnętrznych niezbędnych do funkcjonowania powstałej w wyniku realizacji przedsięwzięcia infrastruktury oraz szeroko pojęte zagospodarowanie terenu (parkingi, ścieżki biegowe, oświetlenie, elementy małej architektury) wraz z budową dodatkowych połączeń pomiędzy miastem a terenami nabrzeżnymi jako elementu koniecznego i niezbędnego do zapewnienia spójności nabrzeża z miastem. Realizacja Projektu pozwoli również na zagwarantowanie warunków przeciwpowodziowych umożliwiających prawidłowe funkcjonowanie terenów i obiektów.

Spodziewanym efektem zrealizowanych działań oprócz ożywienia zdegradowanej części miasta będzie wzrost atrakcyjności gospodarczej i inwestycyjnej tego obszaru.

Zagwarantowanie bezpieczeństwa poprzez rozbudowę monitoringu wizyjnego, lepszego oświetlenia, a także dbałość o bezpieczeństwo na wodzie poprzez lokalizację stacji WOPR będzie miało wpływ na wydłużenie czasu korzystania z terenów nadwiślańskich.

Zastosowane usprawnienia pozwolą na zwiększenie dostępności nabrzeża dla osób starszych, niepełnosprawnych i o ograniczonej możliwości poruszania się.

W wyniku realizacji inwestycji Nabrzeże Wiślane stanowić będzie podstawowy obszar rekreacji i aktywności mieszkańców miasta i regionu. Jednak inwestycja ta zgodnie z założeniami przyjętymi w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Płocka będzie częścią większego systemu zieleni publicznej. Obszar Nabrzeża Wiślanego wraz z pozostałą częścią doliny Wisły stanowić będzie oś tego systemu, natomiast jego głównym uzupełnieniem będą Jary rzek: Brzeźnicy i Rosicy, doliny pozostałych cieków, a także system wykształconych i projektowanych terenów zieleni.

Realizacja projektu poprzez wykorzystanie walorów przyrodniczo – krajobrazowych powstrzyma proces degradacji doliny Wisły i wykreuje atrakcyjną inwestycyjnie przestrzeń

publiczną. Kompleksowe zagospodarowanie Nabrzeża Wiślanego w zasadniczy sposób wpłynie na wzmocnienia roli Płocka jako ośrodka wzrostu oraz przyczyni się do rozwiązania zdiagnozowanych problemów.

Zakres działań przewidzianych do realizacji:

Budowa infrastruktury technicznej na Nabrzeżu Wiślanym w Płocku.

Uzbrojenie terenu stanowić będzie pierwszy element kompleksowego zagospodarowania Płockiego Nabrzeża Wiślanego i wpłynie bezpośrednio na ożywienie społeczno - gospodarcze terenu. Budowa infrastruktury technicznej na Nabrzeżu Wiślanym w Płocku w ramach inwestycji wiodącej RIT pod nazwą „Wzrost konkurencyjności miasta Płocka i jego obszaru funkcjonalnego poprzez zrównoważony rozwój i sprawny transport – poprawa spójności i bezpieczeństwa regionu płockiego” wpłynie pozytywnie na poprawę ogółu warunków infrastrukturalnych dla prowadzenia działalności gospodarczej przez przedsiębiorców i inwestorów.

W ramach działania planuje się:

- budowę sieci infrastruktury w zakresie energii elektrycznej, wodociągu, kanalizacji deszczowej i kanalizacji sanitarnej (w ul. Rybaki i do planowanego budynku nad Zalewem „Sobótka”):
 - ul. Rybaki – energia elektryczna, wodociąg, kanalizacja deszczowa i kanalizacja sanitarna,
 - odcinek od rejonu amfiteatru do planowanego budynku na Zalewem „Sobótka” - energia elektryczna, wodociąg, kanalizacja sanitarna.
- przebudowę ulicy Rybaki na odcinku od ulicy Mostowej do początku drogi z betonowych płyt typu MON (rejon Amfiteatru) prowadzącą do kompleksu rekreacyjno - wypoczynkowego „Sobótka”:
 - długość odcinka będącego przedmiotem przebudowy wynosi ok. 1000 m
 - szerokość jezdni – 6,0 m
 - droga klasy technicznej – L
 - chodnik
 - ścieżka rowerowa
 - zatoki parkingowe
 - przebudowa kolizji z istniejącą infrastrukturą (energetyka, teletechnika).

Przedmiotowe przedsięwzięcie jest spójne i stanowi uzupełnienie zadania pn. Rewitalizacja Płockiego Nabrzeża Wiślanego realizowanego w ramach projektu wiodącego pn. Przywracanie funkcji społeczno - gospodarczych zdegradowanym obszarom na terenie Płocka i jego obszaru funkcjonalnego poprzez ich kompleksową rewitalizację.

Oddziaływanie:

Projekt będzie oddziaływał w aspekcie: lokalnym, ponadlokalnym oraz regionalnym.

- wpływ na gospodarkę lokalną związany jest z lokalizacją nowego obszaru na terenie Miasta Płocka, przeznaczonego pod inwestycje i uzbrojonego w wyniku realizacji przedsięwzięcia w podstawową infrastrukturę techniczną. Warunki sprzyjające prowadzeniu działalności gospodarczej spowodują, że powstające podmioty gospodarcze korzystające z infrastruktury poprzez działanie na rynku będą wpływały na poprawę sytuacji społeczno - gospodarczej, poziom życia mieszkańców oraz wskaźniki rozwoju gospodarczego Płocka. W wyniku uzbrojenia terenu nabrzeżnego w Płocku,

powstaną atrakcyjne warunki dla lokalizacji nowych podmiotów gospodarczych, rozwinię się działalność usługowa. Działania te w perspektywie czasu przełożą się na korzyści społeczno – ekonomiczne związane z poprawą jakości życia.

- wpływ na gospodarkę ponadlokalną - związany jest z możliwością współpracy międzygminnej na rzecz rozwoju gospodarczego obszaru i tworzenia miejsc aktywności społecznej. Teren, na którym będzie realizowana inwestycja to obszar o dużym potencjale turystycznym. Infrastruktura techniczna zrealizowana w ramach projektu umożliwi lokalizację nowych inwestycji generujących nowe miejsca pracy.
- wpływ na gospodarkę regionalną - realizacja projektu i budowa nowej infrastruktury tworzy warunki do powstawania w obszarze turystyczno – rekreacyjnym i okołoturystycznym nowych, konkurencyjnych przedsiębiorstw oraz spowoduje wzrost zatrudnienia. Wpłynie na podniesienie poziomu spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej Płocka i regionu. Rozwój przedsiębiorczości w mieście regionalnym spowoduje podniesienie konkurencyjności całego obszaru funkcjonalnego. Wzrost dochodów przedsiębiorstw wpłynie na wzrost zamożności mieszkańców i poprawę jakości ich życia oraz dostępność do nowych produktów i usług.

Efekt synergii

W wyniku realizacji przedsięwzięcia powstaną nowe atrakcyjne tereny inwestycyjne wykorzystujące naturalne walory przyrodnicze i krajobrazowe Skarpy Wiślanej – produktu, który będzie jednocześnie instrumentem do pobudzania rozwoju gospodarczego i tworzenia nowych miejsc pracy. Zagospodarowanie terenów rekreacyjnych, turystycznych i sportowych stanowić będzie impuls dla rozwoju innych dziedzin np. ze sfery życia społecznego, gospodarczego, rozwoju rynku pracy i usług.

a) Budowa portu jachtowego wraz z infrastrukturą (m.in. port jachtowy, pomost nabrzeżny, falochrony, slip, pontony pływające).

Przewiduje się realizację nabrzeża z betonowych elementów prefabrykowanych, od strony północno – zachodniej zakończone falochronem, który zamyka wraz z istniejącym molo spacerowym, obszar planowanego portu jachtowego. Falochron oprócz funkcji ochronnej portu będzie również służyć jako molo spacerowe. Projektuje się również falochron, do którego przylega slip. Od falochronu do miejsca styku zrealizowanego molo spacerowego z brzegiem, dochodzić będą prostopadle pontony pływające. Komunikacja piesza pomiędzy nabrzeżem a pontonami odbywać się będzie za pomocą trapów.

b) Budowa zaplecza szkoleniowo – socjalno – technicznego nad Zalewem „Sobótka” wraz z zagospodarowaniem terenu.

Obiekt całoroczny z częścią gastronomiczną i zapleczem sanitarnym dla osób korzystających z plaży, ścieżek rowerowych, boisk do gry w siatkówkę plażową, zielonej siłowni placu zabaw dla dzieci i innych osób korzystających z walorów turystyczno – rekreacyjnych Płockiego Nabrzeża Wiślanego.

W ramach funkcji obiektu planowane jest świadczenie usług w zakresie:

- wypożyczalnia rowerów,
- wypożyczalnia nart biegowych,
- strzeżone kąpielisko miejskie,
- wypożyczalnia sprzętu pływającego, plażowego i sportowego.

W obiekcie zlokalizowane zostanie biuro obsługi kąpieliska, pomieszczenie socjalne dla pracowników obsługi, pracowników gospodarczych, ratowników WOPR, pomieszczenia

magazynowe z przeznaczeniem na sprzęt pływający (kajaki, rowery wodne, łodzie ratownicze, wieżyczki sędziowskie) i do przechowywania rowerów i nart biegowych, pomieszczenie dla Straży Miejskiej.

Infrastruktura towarzysząca: wykonanie przyczółków do torów wioślarskich, boiska do gry w siatkówkę plażową, soccer beach, elementy małej architektury, tj. ławki, śmietniczki, stojaki rowerowe zewnętrznych, tablica ogłoszeń, altana śmietnikowa, oświetlenie.

c) Kapitanat, hangary, budowa parkingów, elementów małej architektury, ścieżki biegowe, oświetlenie terenów itp.

Projektuje się rozbudowę budynku PTTK „Morka” wraz z zagospodarowaniem terenu, który będzie pełnił funkcje kapitanatu i hangaru. W ramach Projektu założono również budowę parkingów, elementów małej architektury, ścieżki biegowe i oświetlenie terenów.

d) Budowa dodatkowych połączeń łączących miasto z terenami nadbrzeżnymi, w tym mechanicznych, np. windy, windy szynowe lub schody ruchome.

W ramach Projektu przewiduje się działania mające na celu wykorzystanie walorów przyrodniczych i krajobrazowych dla celów rekreacyjnych. Adaptację terenów pod plażę, budowę terenów spacerowych. W ramach działań przewiduje się ponadto czasowe sezonowe wyłączenie z ruchu samochodowego, a udostępnienie terenu dla pieszych, rowerów i lokalnego transportu. Przewiduje się budowę terenów rekreacyjnych przy zbiorniku wodnym, urządzenia sportowe oraz lokalizację punktu transportu lokalnego. W części nadbrzeża zalewu Sobótki przewiduje się możliwość realizacji zabudowy usługowej o charakterze rekreacyjnym. W ramach przewidywanego nowego przejścia zakłada się tarasowe ukształtowanie terenu umożliwiające łagodne zejście ze zbocza skarpy i naprawę relacji miasto – Nabrzeże Wiślane.

Projekt Rewitalizacja społeczno - gospodarcza śródmiejskich przestrzeni miasta Płocka jest kluczowym elementem rewitalizacji Miasta Płocka. Zaplanowany został w przygotowywanej aktualizacji Programu Rewitalizacji na lata 2014-2020 i lata następne, w ramach którego zapewnione zostanie wzajemne powiązanie oraz synergia projektów rewitalizacyjnych. Dobrze urządzona i funkcjonalna przestrzeń właściwie skomunikowana stanowić będzie swoisty magnes, który na wyludniający się teren śródmiejski wniesie nową jakość zarówno dla ich mieszkańców, jak i osób z zewnątrz tj. mieszkańców Płocka i OFMP, a także osób zainteresowanych prowadzeniem działalności gospodarczej.

DZIAŁANIA W ZAKRESIE ZAGOSPODAROWANIA SKARPY WIŚLANEJ I NAJBLIŻSZEGO OTOCZENIA ORAZ NABRZEŻA WIŚLANEGO - PRZYGOTOWANIE NOWYCH TERENÓW INWESTYCYJNYCH W GMINIE – MIASTO PŁOCK

Ponadto Gmina prowadziła w latach 2012-2014 działania nad opracowaniem i promocją spójnej oferty inwestycyjnej terenów Nabrzeża Wiślanego, zapewniającej harmonijny rozwój obszaru jako części płockiego Śródmieścia oraz zwrócenie uwagi potencjalnych inwestorów i zachęcenie ich do podejmowania działań inwestycyjnych w tej części miasta.

W dniu 17 maja 2012 roku Prezydent Miasta Płocka podpisał umowę nr POIG.06.02.02-00-105/11-00 o dofinansowanie projektu „Przygotowanie nowych terenów inwestycyjnych w Gminie – Miasto Płock” w ramach: działania 6.2 Rozwój sieci centrów obsługi inwestorów i eksporterów oraz powstawanie nowych terenów inwestycyjnych i poddziałanie 6.2.2 Wsparcie

działań studyjno – koncepcyjnych w ramach przygotowania terenów inwestycyjnych dla projektów inwestycyjnych.

Projekt współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka „Fundusze Europejskie - dla rozwoju innowacyjnej gospodarki”.

W ramach trzech obszarów wskazanych do objęcia projektem wskazano obszar nadbrzeżny rzeki Wisły na odcinku od Jaru rzeki Brzeźnicy do terenów Płockiego Towarzystwa Wioślarskiego. Projekt zakłada sporządzenie opracowań studyjno – koncepcyjnych:

- analizy formalno prawne nieruchomości,
- analizy klimatu inwestycyjnego,
- koncepcje zagospodarowania terenu,
- studia wykonalności przewidywanych zamierzeń inwestycyjnych

oraz przeprowadzenie kampanii marketingowej, promującej przedmiotowe tereny.

Założenia koncepcji zagospodarowania przedmiotowego terenu:

- przekształcenie struktury funkcjonalno- przestrzennej zgodnie z koncepcją powinno iść w dwóch zasadniczych kierunkach: wzmocnienia i wzbogacenia powiązania strefy Sobótki z miastem. W tym celu przewiduje się odtworzenie istniejących i budowę nowych połączeń strefy miasta z terenem Sobótki.
- Uatrakcyjnienie oferty terenu planuje się osiągnąć poprzez podniesienie jakości istniejącego zagospodarowania oraz wzbogacenie istniejącej oferty nowymi elementami.

W wyniku prac nad koncepcją przyjęto jako nadrzędne dla polityki przestrzennej miasta w strefie nabrzeżnej następujące kierunki:

- dążenie do stworzenia na styku miasta z rzeką czytelnego frontu wodnego. Wykorzystanie w tym celu pasa nadbrzeża u podnóża Skarpy Płockiej, pomiędzy mostem Legionów Józefa Piłsudskiego a projektowanym portem jachtowym,
- wykorzystanie terenów Sobótki dla celów rekreacji miejskiej, rozwój funkcji rekreacyjnych,
- stopniowe tworzenie na analizowanym obszarze systemu pieszych promenad i ciągów spacerowych zapewniających dalekie wglądy w kierunku „teatru” rzeki oraz powiązanej z nimi infrastruktury rekreacyjnej,
- budowa portu i zaplecza jachtowego w powiązaniu z tworzeniem czytelnej otwartej na rzekę kompozycji promenadowej,
- restauracja istniejących i budowa nowych połączeń z miastem,
- wzbogacenie oferty usługowej strefy punktowymi usługami sezonowymi w tym w miejscach potencjalnych zejść ze skarpy,
- aktywna ochrona zbocza skarpy przed erozją oraz niekontrolowanymi przedeptaniami,

DZIAŁANIA REALIZACYJNE – OCHRONA SKARPY

Znaczenie i walory krajobrazowe Skarpy Płockiej oddają słowa Gotfryda Borsche pracownika Kamery Płockiej w latach 1799-1801 „...Widok Płocka sprawia na podróżnych bardzo korzystne wrażenie – oczekuje się tutaj wielkich rzeczy. Miasto zobaczyłem po raz pierwszy po wyjeździe z lasu ciągnącego się przez osiem mil i dochodzącego do pół mili do Wisły; leży ono na bardzo wysokim brzegu, do którego niemal dochodzi rzeka i ma wiele kościołów i wież. Woda deszczowa wyłobiliła w stromym brzegu wgłębienia ciągnące się ku Wiśle; powstały w ten sposób pojedyncze wzniesienia, a na każdym z nich stoi kościół i klasztor – one to właśnie nadają miastu z oddali tak obiecujący wygląd. Po drugiej stronie Płocka, jak sięgnąć wzrokiem rozciąga się monotonna i bezdrzewna wyżyna. Stąd też położenie miasta jest korzystne tylko od strony Wisły i wyłącznie z uwagi na przyciągający wygląd. Ale w okolicach miasta i on się zmienia. Wysoki brzeg stanowi bowiem martwą ścianę z gliny, przerywaną jedynie wymienionymi wgłębieniami...” O tym, jak autor ocenił Płock po zapoznaniu się z jego wnętrzem można dowiedzieć się w Notatkach Płockich nr 1 z 1980 r.

Przez lata mieszkańcy Płocka starali się zabezpieczyć cenne dla nich zbocze.

Za prof. Lechem Wysokińskim można te starania podzielić na 4 okresy:

- pierwszy, przed wykonaniem zapory we Włocławku i spiętrzeniem wód Wisły do roku 1970,
- drugi, to okres piętrzenia wód w zbiorniku i wystąpienia bezpośrednich skutków tego spiętrzenia,
- trzeci, po ustaleniu się nowej równowagi stosunków hydrogeologicznych oraz po rozpoczęciu prac zabezpieczających osuwiska metodą wymiany gruntów i plombowania (1971-1981),
- czwarty, to okres po powodzi w 1982 roku do dziś, charakteryzujący się realizacją dużego programu prac zabezpieczających związanych z likwidacją skutków powodzi.

W czwartym okresie wydzielono następujące zadania:

- 1) wykonanie zabezpieczeń od strony wody; wykonanie tzw. przypory poziomej na odcinku staromiejskim i północnym;
- 2) zabezpieczenie Wzgórza Tumskiego; wykonanie palisady, rusztu i ukształtowanie skarpy na odcinku staromiejskim;
- 3) reperacja i wymiana infrastruktury podziemnej na koronie skarpy;
- 4) rewaloryzacja obiektów na terenie starego miasta.

Zadanie nr 1 zrealizowano w latach 1984-1991 budując u podstawy skarpy przyporę ziemną o kubaturze około 465 tys. m³, co poprawiło ogólną jej stateczność o 20-30%.

Zadanie nr 2 zrealizowano w latach 1986-1990 wzmacniając podnóże zbocza przyporą piaskową o kubaturze 63 tys. m³ opartą na żelbetowej konstrukcji palowo-rusztowej wieńczącej 76 szt. pali wielkośrednicowych. Wg projektantów zabezpieczenia Wzgórza Tumskiego obliczeniowa ogólna stateczność zbocza, dzięki wykonanej konstrukcji, wzrosła o 60-70%.

Zadania nr 3 i 4 są sukcesywnie realizowane, a od 1990 roku najważniejszymi inwestycjami wpływającymi na stan skarpy były:

- zabezpieczenie i ukształtowanie skarpy w Płocku pod Herbapolem, przy ul. Piekarskiej w latach 1993-1995,
- umocnienie zbocza Skarpy Wiślanej na odcinku od Hotelu Starzyński do Katedry wraz z budową amfiteatru w latach 2000-2007,

- rozbudowa i zagospodarowanie kompleksu rekreacyjno-wypoczynkowego Sobótka w latach 2004-2007,
- zabezpieczenie i odwodnienie Skarpy Wiślanej w rejonie Klasztoru Mariawitów w latach 2003-2004,
- zabezpieczenie i odwodnienie Skarpy Wiślanej w rejonie ul. Parowa w latach 2003-2004,
- zabezpieczenie Skarpy Wiślanej przed osuwiskami wraz z likwidacją nisz erozyjnych na odcinku pomiędzy jarem „Abisynia” a jarem przed Domem Technika w latach 2004-2006,
- wykonanie nawierzchni alejek spacerowych wraz z regulacją spływu wód opadowych na terenie Parku za Tumem i przy Sądach w latach 2007-2010,
- wzmocnienie Skarpy Wiślanej w Płocku na odcinku od Hotelu Starzyński do Kościoła św. Bartłomieja, w celu zabezpieczenia przed osuwiskami poprzez przebudowę ciągu nadskarpowego w latach 2012-2014,
- remont i utwardzenie ciągu pieszego na zboczu Skarpy Wiślanej poniżej Placu Książęcego (realizacja w toku).

Prócz zadań inwestycyjnych każdego roku realizowane są prace remontowe i zabezpieczające, w skład których wchodzi szereg działań niezbędnych dla zachowania stateczności zboczy, utrzymania lub poprawy stanu zagospodarowania terenu i wykonanej w tym celu infrastruktury i urządzeń terenowych wraz z odbudową gruntem zbrojonym geomatami, geotekstyliami i geokratami mniejszych form erozyjnych i osuwiskowych.

Ważnym elementem strategii zabezpieczenia skarpy jest pielęgnacja występującej tu roślinności, która na zboczu prócz zapewnienia walorów ozdobnych pełni również rolę stabilizatora wilgotności gruntów spoistych nie pozwalając na nadmierne wysychanie powierzchni skarpy i powstawanie szczelin, które rozpoczynają gwałtowną destrukcję erozyjną. Utrzymanie warstwy gleby umocnionej właściwie dobraną roślinnością jest bardzo ważnym czynnikiem wpływającym na utrzymanie stateczności zbocza.

Skuteczność ww. starań od 1968 roku jest systematycznie obserwowana i oceniana. W latach 1968-1980 wykonywano corocznie zdjęcia fotogrametryczne, co pozwoliło na uzyskanie informacji o deformacjach odbywających się na skarpie i prognozowanie miejsc przyszłych prawdopodobnych osuwisk.

W latach 1982-2001, z kilkuletnimi przerwami, prowadzono pomiary skarpy metodami geodezji precyzyjnej pozwalające udokumentować także powolne przemieszczenia wpływające m.in. na niszczenie budynków (nakłady poniesione na realizację zadania w latach 1999-2001 wyniosły 420,5 tys. zł.). Na ich podstawie wydzielono dwie strefy wykorzystywane dla właściwego zagospodarowania i zaprojektowania obiektów budowlanych w sąsiedztwie krawędzi skarpy:

- strefę zagrożenia osuwiskowego sięgającą do 15 m od krawędzi skarpy,
- strefę wpływu skarpy na obiekty budowlane sięgającą około 80 m od korony skarpy.

Wg szczegółowego rozpoznania aktywności osuwisk w Płocku dokonanego przez Instytut Techniki Budowlanej z Warszawy w 2008 roku opracowano *Rejestr terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występują te ruchy dla zbocza doliny Wisły w części prawobrzeżnej miasta Płocka*. Wskazówki zawarte w Rejestrze posłużyły do zaprojektowania i wykonania w 2009 roku 16 punktów inklinometrycznego monitoringu przemieszczeń Skarpy Wiślanej w Płocku. Monitoring tego typu umożliwia pomiar przemieszczeń wzdłuż całego wglębnego profilu pionowego skarpy (od jej podstawy do powierzchni). Możliwe są obserwacje przemieszczeń gruntów w poszczególnych warstwach

budujących skarpe oraz śledzenie wszelkich niekorzystnych zmian wewnątrz jej na etapie, gdy na powierzchni nie są jeszcze widoczne ich skutki, a co za tym idzie – umożliwia wczesne zastosowanie technicznych środków zapobiegawczych. Pomiary wykonywane są corocznie w dwóch seriach – w czerwcu i w listopadzie, a ich wyniki są porównywane do pomiaru poprzedniego i zerowego, co przedstawiają kolejne raporty z realizacji zadania. W latach 2012-2013 przemieszczenia w żadnym z punktów nie przekroczyły 0,5 cm w skali roku, co świadczy o tym, że nie zachodziły wewnątrz górotworu procesy zmierzające do powstania istotnych osuwisk w sąsiedztwie krawędzi skarpy lub też były one skutecznie powstrzymywane przez zabezpieczenia inżynierskie powstałe w latach ubiegłych. Inne zjawiska geodynamiczne (tj. obrywy, zsuwy i spełznięcia mas ziemnych) o mniejszej intensywności i wynikających z nich skutkach w otoczeniu, na omawianym terenie wciąż mają miejsce.

Dla ogólnodostępnych obiektów budowlanych stanowiących własność miasta, znajdujących się na Skarpie Wiślanej, których stan techniczny jest zły, a zakres niezbędnych prac do przywrócenia im funkcji i stanu gwarantującego bezpieczeństwo użytkowników wykracza poza bieżące utrzymanie i remonty, przygotowano dokumentację projektową. Projekty przebudowy schodów biegnących na zboczu w rejonie przyczółka mostu im. Legionów Piłsudskiego i przebudowy ciągu alejek spacerowych na wysokości ul. Piekarskiej zakładają oprócz przywrócenia obiektom wartości użytkowych i estetycznych właściwych tym lokalizacjom także umocnienie zbocza poprzez posadowienie obiektów na mikropalach skalających „słabsze” warstwy budujące skarpe, co znacząco wpłynie na poprawę jej stateczności.

Odcinki Skarpy Wiślanej, gdzie obecnie brak jest działań inwestycyjnych, a które przyczyniłyby się także do poprawy stateczności zbocza to: to Park na Górkach Podominikańskich, teren przewidziany pod rozbudowę ogrodu zoologicznego oraz Jar Kazimierza (na przedłużeniu ul. S. Okrzei).

W celu wzmocnienia skarpy wiślanej w 2015 roku zakończono realizację zadania inwestycyjnego pn. **„Wzmocnienie Skarpy Wiślanej w Płocku na odcinku od hotelu Starzyński do kościoła św. Bartłomieja, w celu zabezpieczenia przed osuwiskami poprzez przebudowę ciągu nadskarpowego”.**

Ważnymi elementami realizowanego projektu, pod kątem utrzymania stateczności zbocza, były: remont systemu umocnień tarasu widokowego przy Hotelu Starzyński i zastosowanie do tego celu kilkudziesięciu kotew gruntowych wnikających w głąb wzgórza na 15 m, powstanie nowego systemu odprowadzającego wody deszczowe z rejonu wrażliwego – sprowadzającego je na plażę nadwiślańską do urządzeń rozsączających, wzmocnienie zalegających od powierzchni terenu gruntów nasypowych systemem mikropali, mających oparcie w gruntach nośnych oraz powstanie nowych, szczelnych nawierzchni ciągów spacerowych, tak wyprofilowanych, by skutecznie zebrać wody deszczowe.

Do głównych zagrożeń, które miały wpływ na powstawanie osuwisk na odcinku będącym przedmiotem opracowania były:

- warunki geologiczne i morfologiczne na koronie skarpy sprzyjające powstawaniu i rozwojowi procesów stokowych, które mogą skutkować powstawaniem osuwisk zagrażających stateczności ogólnej skarpy.
- wysoka niejednorodność litologiczna nasypów antropogenicznych budujących koronę skarpy,
- zniszczenie i rozszczelnienie kanalizacji deszczowej związane z przemieszczeniami powodujące wypłukiwanie wierzchniej warstwy gruntu.

Projektowane elementy zagospodarowania podzielono na 4 kategorie zabezpieczenia i wzmocnienia:

- 1) zabezpieczenie „starych” ukrytych osuwisk, „sklamrowanie” górnych warstw nienośnych z warstwami nośnymi oraz zabezpieczenie części nadskarpowej przed spływem wierzchnich warstw podłoża poprzez budowę murków oporowych oraz ściany oporowej posadowionych na mikropalach wierconych.
- 2) zabezpieczenie nadskarpia przed wymywaniem gruntu oraz zawilgoceniem skarpy poprzez prawidłowe odprowadzenie wód deszczowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej a następnie poza obręb skarpy.
- 3) wzmocnienie wierzchniej warstwy gruntowej zawierającej niekontrolowane nasypy a także odciążenie korony poprzez wymianę częściową gruntu i wykonanie nowej podbudowy z wykorzystaniem geosyntetyków (geokraty) redukujących wielkość naprężeń przekazywanych na podłoże gruntowe od obciążenia użytkowego oddziałującego na nawierzchnię poprzez rozłożenie skoncentrowanych obciążeń na sąsiadujące komórki geokraty.
- 4) zabezpieczenie części nadskarpowej przed erozją wietrzną i wodną poprzez wprowadzenie zwartej okrywy z niskich roślin oraz drzew o zwartej budowie, silnie korzeniących się, które zapobiegą osuwaniu się wierzchnich warstw ziemi.

Projekt obejmował również:

- stabilizację istniejącego osuwiska pod tarasem Hotelu Starzyński oraz zabezpieczenie odsłoniętej w związku z jego powstaniem kasetonowej konstrukcji żelbetowej tarasu;
- budowę infrastruktury towarzyszącej tj. instalacji wodociągowej do podlewania nowoposadzonych roślin, studzienek zabezpieczających istniejącą sieć geodezyjną oraz elementów małej architektury, takich jak ławki, kosze na odpadki, wiaty widokowe umożliwiające przyszłym użytkownikom w pełni wykorzystywać ciąg spacerowy.

W związku tym, iż teren inwestycji zlokalizowany jest na terenie zabytkowej tkanki miejskiej, projektowane rozwiązania były zgodne z wytycznymi Miejskiego Konserwatora Zabytków w Płocku w kwestii rozwiązań materiałowych oraz funkcjonalno-przestrzennych a także zalecenia MZD w Płocku w kwestii prawidłowego, gwarantującego bezpieczeństwo użytkowników oświetlenia i ogrodzenia terenu.

Podstawowym założeniem projektowanej przebudowy ciągu spacerowego jest zabezpieczenie przed powstawaniem osuwisk na Skarpie Wiślanej oraz wykonanie działań zapobiegających zniszczeniom, które mogą wystąpić w przyszłości w wyniku ruchu mas ziemnych.

W związku z lokalizacją projektowanego terenu w strefie ochrony konserwatorskiej zastosowane materiały i rozwiązania projektowe podniosą również rangę projektowanej przestrzeni i nadadzą jej reprezentacyjny charakter. Wiele projektowanych elementów zagospodarowania (np. murki oporowe, schody żelbetowe, nasadzenia roślinne) poza ich zasadniczą funkcją jaką jest ochrona – zabezpieczenie zbocza skarpy, stanowi również element zapewniający prawidłowe funkcjonowanie ciągu spacerowego z punktu widzenia jego walorów użytkowych i estetyki.

UKŁAD FUNKCJONALNY – Ciąg pieszy podzielony został na poszczególne strefy funkcjonalne. Przestrzeń przed kościołem i Parafią Św. Bartłomieja otrzymała formę niewielkiego zieleńca zlokalizowanego wzdłuż istniejącej zabytkowej drogi brukowej.

Dwie przestrzenie w środku ciągu będące jego poszerzeniami zaprojektowano jako tarasy widokowe umożliwiające wygodną obserwację drugiego brzegu Wisły. Ciąg pieszy na całej swojej długości został poszerzony i dostosowany do aktualnych potrzeb użytkowników.

UKŁAD DROGOWY – zachowano dotychczasowy przebieg trasy spacerowej oraz wjazdu i wejścia na teren opracowania. Zastosowano 2 typy nawierzchni: nawierzchnię mineralno - żwirową oraz nawierzchnię z dużofORMATOWYCH płyt granitowych. Nawierzchnia z płyt granitowych wykonana w technologii szczelnej zapewni 100% odpływ wód opadowych do kanalizacji deszczowej z jej powierzchni.

OGRODZENIE - Jedyną formą ogrodzenia na opracowywanym terenie jest systemowa barierka wygradzająca trasę spacerową od strony Skarpy Wiślanej. Barierka w miejscach lokalizacji punktów widokowych przechodzi w wyższą, szklaną ze stalowym pochwytem.

OŚWIETLENIE - zrealizowano dwa typy oświetlenia. Strefy przy kościele św. Bartłomieja oraz wejście na teren od wschodniej strony, przy hotelu Starzyński oświetlone są latarniami parkowymi, stylizowanymi. Wzdłuż pozostałej, środkowej części ciągu znajduje się niskie oświetlenie w nawierzchni lub w murkach oporowych tzw. oświetlenie najazdowe. Podświetlone zostały również wiaty widokowe oraz szklana barierka.

ZAOPATRZENIE W WODĘ - z wewnętrznej instalacji wodociągowej, służącej do podlewania roślinności przeciwerozyjnej.

SIEĆ HYDRANTOWA I WARUNKI OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ - wykorzystano istniejącą sieć hydrantową zlokalizowaną w ul. Piekarskiej. W przypadku organizacji imprez okolicznościowych w obrębie ciągu powyżej 50 osób wskazane jest odrębne, dodatkowe zabezpieczenie przeciwpożarowe.

KANALIZACJA DESZCZOWA - Przeprowadzone prace miały na celu uporządkowanie gospodarki wodami opadowymi – zabezpieczenie nadskarpia przed wymywaniem gruntu oraz zawilgoceniem skarpy poprzez prawidłowe odprowadzenie wód deszczowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej a następnie poza obręb skarpy.

UKSZTAŁTOWANIE ZIELENI - W celu stworzenia spójnego założenia kompozycyjnego ciągu oraz ze względu na zły stan zdrowotny usunięto części drzew i krzewów. W części zieleńca przy kościele św. Bartłomieja uzupełniono aleję kasztanowców. Nasadzenia alejowe zostały również zaproponowane w środkowej części ciągu, przy tarasie widokowym. Całość trasy od południowej strony oraz skarpa nad dolnym tarasem widokowym obsadzono kompozycją bylin i krzewów okrywowych o funkcji przeciwerozyjnej. Nasadzenia tworzą zwarte i silnie rosnące grupy, co w następstwie wzmocni i zwiąże warstwę powierzchniową gruntów na skarpie i zminimalizuje spływ powierzchniowy wód opadowych po zboczu.

UKSZTAŁOTWANIE TERENU - Utrzymano istniejące ukształtowanie terenu oraz mikroniwelację w celu prawidłowego odprowadzenia wód opadowych (od zbocza). Zasadniczą zmianą w stosunku do stanu pierwotnego jest wykonanie wieńca murków oporowych od strony południowej, przy istniejących skarpach w części nadskarpowej oraz przy dolnym tarasie.

Wykonanie robót budowlanych zostało zlecone w maju 2014 roku Zakładowi Usług Miejskich MUNISERWIS Zakład Budżetowy. Koszt modernizacji wyniósł ponad 7 mln zł, a kwota 3.250.000,00 zł pochodzi z dotacji, na którą Gmina Miasto Płock otrzymała promesę wydaną przez Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji na usuwanie skutków klęsk żywiołowych.

W trakcie realizacji jest **remont i utwardzenie ciągu pieszego na zboczu Skarpy Wiślanej poniżej Placu Książęcego**. Przedsięwzięcie realizowane od 2012 roku.

Zadanie dotyczy wykonania:

1. Ciągu pieszego na zboczu,
2. Demontażu istniejącego na fragmencie ciągu pieszego, zniszczonego chodnika z płyt wielootworowych oraz innych przeszkód betonowych oraz ukształtowanie chodnika do rzędnych wynikających z projektu,
3. W miejscu gdzie istnieje zagrożenie dla stabilności skarpy i gdzie spadki terenu są duże zrealizowanie odcinka ciągu pieszego w formie płyty żelbetowej opartej na 21 mikropalach zagłębionych 8 metrów w zbocze.

STABILIZACJA ZBOCZA I PRZEBUDOWA SCHODÓW NA SKARPIE WIŚLANEJ W REJONIE PRZYCZÓŁKA MOSTU IM. LEGIONÓW PIŁSUDSKIEGO ZNISZCZONYCH WSKUTEK RUCHÓW OSUWISKOWYCH ZIEMI

Jednym z działań służących zabezpieczeniu skarpy płockiej jest remont schodów przy moście Marszałka J. Piłsudskiego, które są ważnym elementem komunikacji pieszej łączącej nabrzeże z miastem oraz ogrodem zoologicznym. Potwierdzają to przeprowadzone w dniach od 27 czerwca do 11 lipca 2014 roku konsultacje społeczne w zakresie oczekiwań mieszkańców w kwestii zagospodarowania korony skarpy wiślanej oraz identyfikacji miejsc, które według mieszkańców wymagają przekształceń. W badaniu sondażowym większość respondentów opowiedziała się za potrzebą zachowania tego połączenia. Budowla ta w sposób trwały wpisała się w krajobraz skarpy i stanowi jej wzmocnienie ponieważ mur obejmujący schody i podesty jest jednocześnie murem oporowym.

A ponadto dzięki realizacji tego zadania rola nabrzeża w strukturze funkcjonalno-przestrzennej Płocka będzie wzrastać. Dotychczas dostępność komunikacyjną obszaru zapewnia komunikacja kołowa poprzez ulicę Kazimierza Wielkiego i ulicę Mostową. Te powiązania z miastem, w połączeniu z parkingami na nabrzeżu spełniają na co dzień wymóg dostępności komunikacyjnej

nabrzeża. W przypadku imprez masowych dostępność jest już dużym problemem, głównie w ruchu pieszym, gdzie istotna jest wygoda i odpowiednia gęstość komunikacji pionowej łączącej Śródmieście z podskarpem (schody, ścieżki ze schodami, ścieżki trawersujące zbocze skarpy). Ilość istniejących powiązań nie jest optymalna, tak więc przywrócenie do funkcjonowania schodów zlokalizowanych na skarpie przy zjeździe na most im. Legionów marsz. Piłsudskiego w znacznym stopniu poprawi dostępność Nabrzeża Wiślanego.

Gmina Miasto Płock wykonała projekt techniczny przebudowy schodów uzyskawszy na realizację tej inwestycji pozwolenie na budowę.

Prezydent Miasta Płocka wystąpił z wnioskiem o dotację na dofinansowanie ww zadania (gdzie łączna wartość wynosi 1,8 mln zł, a wnioskowana kwota z budżetu państwa wynosi 1,3 mln zł) został złożony w Mazowieckim Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie w dniu 12.01.2015 r.

Po wizji terenowej projektu w dniu 10.03.2015 dokonany przez komisję Mazowieckiego Wojewódzkiego Zespołu nadzorującego realizację zadań w zakresie przeciwdziałania ruchom osuwiskowym, oceniającej złożony wniosek zalecono wykonanie dodatkowych badań podłoża i ekspertyzy geotechnicznej dotyczącej wpływu ruchów osuwiskowych na schody z analizą stateczności zbocza i obliczeniami sprawdzającymi skuteczność rozwiązań zabezpieczających zbocze i nowe schody zaproponowanych w projekcie budowlanym.

W dniu 22.06.2015 r. odbyło się posiedzenie ww. Zespołu Osuwiskowego gdzie szczegółowo omówiono wyniki wykonanego opracowania specjalistycznego. Wykazano brak stabilności zbocza w rejonie schodów, wskazano przyczynę ich zniszczenia oraz udowodniono zasadność podparcia nowych schodów rzędami pali zlokalizowanych u podstawy schodów.

Prawdopodobnie do końca sierpnia br. komisja wyda opinię dotyczącą oceny zadania i zasadności przyznania dofinansowania (pod kątem zgodności z wytycznymi Ministra Administracji i Cyfryzacji w sprawie zasad i trybu uruchamiania środków budżetu państwa dla jednostek samorządu terytorialnego na zadania związane z usuwaniem skutków ruchów osuwiskowych ziemi lub erozji brzegu morskiego lub przeciwdziałaniem tym zdarzeniom z dnia 21 grudnia 2012 roku).

